

חג האש/ דודו ברק

החג הכי קטן
היה חגנו הגדול,
יצאנו אל החורש, אז,
בשיר ובמחול.
קשתנו על שכמו
וחיצינו בחגור,
השמש מעלינו,
שלהבות של אש ואור.

החג הכי קטן,
ליד התומר,
הוא הגדול מכל,
הוא ל"ג בעומר.

החג הכי מדליק
בשעת ערבית היה נברא,
כשלכבודו אספנו,
ענפים למדורה.
שירנו הנינוח,
אז בקע מן הדממה
ושוב עלה ניחוח,
תפוחי האדמה.

החג הכי שרוף,
קרא אותנו אל האש
וכמו מתוך כישוף,
זרדים התחלנו לקושש.
כוכב אחד זרח לו
וכוכב אחד כבה
ושיר קטן פרח לו,
מבקש את בר-כוכבא.
החג הכי קטן...

עלון מס' 1461 - 8/5/15

פתיח

בביקורו ב'בית איל' במסגרת שישי של עניין, לפני כשנה, ועוד בטרם עלתה לאויר העולם 'פרשת הניצבים', דיבר מפכ"ל משטרת ישראל רני"צ יוחנן דנינו על מהפך בדרך חשיבתה של משטרת ישראל בנוגע לאכיפת תקנות התעבורה. דנינו דיבר על מתן עדיפות ברורה למה שהוא כינה 'עבירות איכותיות' כמו חציית קו הפרדה לבן, אי ציות לרמזור, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל ועבירות נוספות, שעל פי הסטטיסטיקה המשטרתית מסכנות את ציבור הנהגים והולכי הרגל יותר מאחרות.

דנינו סיפר בשמץ גאוה שתמה התקופה בה נשלחו שוטרי תנועה למשימתם תוך איום ישיר או מרומז, שלא יסיימו את משמרתם עד שפנקס הדוחות, 25 במספר, יושלם במלואו.

בין העבירות היותר שכיחות על הכביש, אך הפחות נאכפות, הן אלה הקשורות לכאורה בפרט טכני 'שולי' הקשור בפנסי הרכב, החל מפנסים שאינם מכוונים בזוית הנכונה ולכן מסנוורים את הרכב שממול, פנסים שטווח ההארה שלהם שונה האחד מהשני, פנסים שלא מאירים כלל בגלל נורה שרופה ועוד הרבה דוגמאות שכולנו מכירים מן החיים. אחת העבירות הנפוצות בכביש בשעות החשיכה וגם המסוכנת שבהן, היא סינוור של רכב הבא ממול. בעיקר בולטת הבעיה בכבישים חשוכים ובעלי שולים צרים, שם כל סטיה מנתיב טומנת בחובה תאונה פוטנציאלית. הבעיה חמורה שבעתיים כאשר הרכב המסנוור מוביל טור מכוניות, משום שאז, סינוור הרכב המסנוור עלול לסכן את כל התנועה שממול, שכלל אינה אשמה במעשיו הנפשעים של אותו מסנוור. עבירת הסינוור שכיחה מאד על הכבישים ובהעדר פיקוח משטרתית היא הופכת לנפוצה ומטרידה מאד, אך כדי שדנינו ישתכנע בחומרתה, ויורה לשלוח ניידות שתטפלנה בתופעה, נחוץ נתון סטטיסטי חד משמעי שמצביע על מספר התאונות שנגרמו באופן ישיר כתוצאה מסינוור וגם אז ספק אם ניתן להוכיח זאת.

משטרה שעובדת אך ורק על פי סטטיסטיקה, אומדת סכנה פוטנציאלית רק על פי מבחן התוצאה, ולא על פי כל מדד אחר (דפיקות הלב למשל) וכדי שעבירה תיחשב 'איכותית' צריך להגבות מחיר דמים.

בהזדמנות זו שבין חולין לחג - פירגון אדיר לחברתנו **ברכה פונדק** שמעצבת בכישרון אדיר והמון נתינה את שערי עלון אשדות החגיגיים לדורותיו, ועושה זאת בלב מלא ונפש חפצה. **ברכה** - את לא רק ברכה. את פשוט נהדרת!!

שבת שלום
אבנרון

מנהל הקהילה

קלפי ב15/5/15-14 . קלפי חשובה.

שני נושאים הבשילו יחד: הסדרת היחסים בין 'נוף אשדות', האגשי"ח והועד המקומי בניהול הישוב שלנו- אשדות יעקב איחוד ואישור תכנית מתחם הפנאי.

בשני המקרים הקלפי הינו סיומו של תהליך ממושך שנוהל ע"י צוות משותף, שסונרן, כשצריך, עם מוסדות קבלת ההחלטות - ועד הנהלה 'נוף אשדות', מועצת קהילה (אגשי"ח), ועד מקומי, ועדת מתאר ישובית.

אנא, אם חושבים אתם שיש בכך כיוון נכון, בואו להצביע. זה חשוב לנו המובילים את הישוב הזה תחת המוטו של: "כאן בונים ישוב"!
שנחווה הצלחה.

שבת שלום,

דורון

"הייה אתה השינוי שברצונך לראות בעולם"- אמר מהאטמה גנדי

הזיקוקים שוגרו באיחור מה, אך הבשר הוגש ע"י טובי צולי הבשר ממש בזמן ובמידה הנכונה ויצר אירוע קהילתי זורם, שהמשיך את טקס חגיגת העצמאות שהיה ערוך בקפידה ושאל והשיב "מיהו ישראלי" בזמר, סרט, משחק, קריאה, ריקוד. היה כיף.

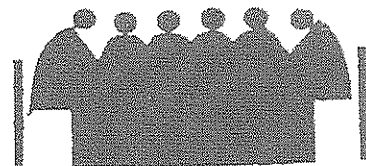
החג לא מצליח למחוק לגמרי את עצב יום הזיכרון לחללי מלחמת ישראל. השנה נפגשנו עם הורי חיילים שנהרגו ב"צוק איתן". המפגש הטלביזיוני הזה החזיר באחת את מוראות המלחמה שכה בקלות השכחנו.

אצלנו, שבעים וחמישה גברים במנעד גילאים רחב יצאו לשאר ישוב, חולמים על הרפתקה גברית על גבי רינג'רס ברחבי הסוואנה האפריקאית הפרוסה למרגלות רמת הגולן כשהבניאס השוצף חורץ בה חריץ עמוק, צלול וכחול. אז זה לא קרה, אבל הייתה מה זה אוירה טובה, ממפגש הבקר במועדון עם הסנדביץ' המפנק ועד לנסיעה הרכובה, הארוחה הדרוזית הרעננה וסדנת הבירה המבדחת. הרבה הרבה צחוקים ויחד. יש כבר מי שהתחיל לטוות חלומות על אירוע השנה הבאה. ולחיים **סולפיינ** האחראי על ביצוע יום הגברי הנוכחי המון המון תודה על מה שהיה והיה טוב מאוד.

מטפלות הגיל הרך הן נכס. מטפלות הגיל הרך פוגשות את ילדינו ונכדינו ממש בראשית צמיחתם. אנו כל כך מבקשים לבטוח בהן. להאמין שהן אוהבות ומעניקות סביבה בטוחה לילדים וגם מאתגרת פיזית, חברתית וקוגניטיבית.

אנו טורחים ואומרים זאת בהזדמנויות רבות- הן נכס. בימים אלה החליטה הנהלת החינוך בהמלצתה של **אדמית פלג** לתת ביטוי מוחשי להערכה זו בדמות העלאת השכר לכלל עובדות המערכת. ברכות לכן בנות. תקוותנו שהצלחנו ולו במעט להגיד לכן תודה, לתת ביטוי להערכתנו למקצוע ולעוסקים בו.

מועצת קהילה

מפרוטוקול מועצת קהילה 10/15 מתאריך 30.4.15

1. **הקמת מונומנט כבוד והוקרה למייסדי הקיבוץ.** בהשתתפות שאול ינאי

הרעיון הוא להקים יד לכבודם של מייסדי אשדות.

צוות מאשדות איחוד ומאוחד - הבנים של הדור הראשון ומנהלי הארכיונים - פועלים יחד כבר מעל שנה על מנת לקדם את הנושא.

מועצת הקהילה דנה בהצעה הבאה:
היום הקובע למיהו "מייסד" הוא ה-18 לפברואר, 1938, היום שבו הקיבוץ קיבל את שמו "אשדות יעקב".

על כל המייסדים להיות קבורים באשדות יעקב. ההסתייגות היחידה לכך היא חברי אשדות יעקב שנקברו במקום אחר עקב נפילתם במערכות ישראל.

המייסדים לא יוצגו על המונומנט באופן שמי כיחידים אלא כמשתייכים לקבוצות היבשקירים, 'אחדות', 'ג'יזרו', 'עין טבעון', משפחות ובודדים. המייסדים יוצגו באופן שמי על מצבתם בבית הקברות באמצעות תג כלשהו.

הנוסח הסופי שיופיע על המונומנט ייקבע לאחר הצגת התוכנית הסופית של המונומנט. המלצה על תאריך הסרת הלוט: חג הקיבוץ 92.

צוות ההיגוי המשותף מבקש לאשר לפרוייקט 10,000 ₪ מכל משק כדי לאפשר לצאת למכרז בין אדריכלים להקמת המונומנט.

הצוות המשותף מבקש ממועצת הקהילה של קיבוץ אשדות יעקב איחוד לאשר הצעה זו.

נאמר:

המונומנט צריך להיות לאתר מפעיל. מיקום האתר צריך להיעשות בשיתוף ועדות המתאר הישוביות.

סוף בעמוד הבא

מפרוטוקול מועצת קהילה 9.15 מתאריך 1/4/15

עדכון פנסיית המטרה (בהשתתפות אבי בר, ענת לוזון- חשבים בחילופין)

אושרה המלצת צוות הפנסיה להעלות את פנסיית המטרה האשדותית, החל מ-01.15 ל-3,650 ₪.

שיוך דירות בהשתתפות עו"ד יונתן גולדשטיין

בהמשך להחלטות מועצת הקהילה שקראו לתת תשובה כוללת לשורה של עניינים שיש להם זיקה אל שיוך דירות, ננקטה (לאור העובדה כי צוות שיוך דירות עוסק בשאלה שתובא לאסיפה בעתיד) מדיניות של הקפאת מצב.

שינוי בהרכב ועד הנהלה 'נוף אשדות' (יחד עם חברים מועד הנהלה נוף אשדות – ניב ליש, דקל ערוסי, דורון רוזנבלום).

כיום - הרכב ועד הנהלה 'נוף אשדות' - לפחות 7 חברים ולא יותר מ-11 כאשר לפחות שניים חברי קיבוץ ואחד מתוכם בעל תפקיד ואחד לפחות שאינו חבר קיבוץ.

שינוי - להוסיף להצעה הכוללת שתוגש לקלפי: 3 חברים מאגש"ח ו-3 חברים תושבי ההרחבה, כאשר החבר השביעי יהיה היו"ר שיהיה אחד מחברי 'נוף אשדות'.
יו"ר - מי שקיבל את מירב הקולות.
הוחלט - מאושר.

בחינה של תקנון אגודה קהילתית (יחד עם חברים מועד הנהלה 'נוף אשדות' – ניב ליש, דקל ערוסי, דורון רוזנבלום).

הוחלט להוסיף להצעה הכוללת שתוגש לקלפי: "ההנהלה המשותפת תבחן תיקונים בתקנון אגודת 'נוף אשדות' ותביא לדיון ולאישור האסיפה תוך שנה ממועד הבחירה". הוחלט - מאושר.

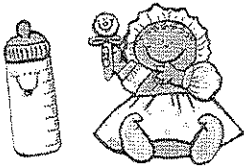
ערך: דורון

רשמה: אתי

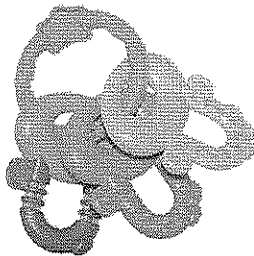
מועצת קהילה - סוף

מצא טוב
 אמירל'ה דוד
 אנישואי הנכד ארל
 בנט של אדוי וסובה
 מצא טוב לכל המשפחה!

מצא טוב
 אפרת ורמי רוה
 אהודת הבן - איתן
 אח אסף ואודד
 מצא טוב לכל המשפחה!

מצא טוב
 אנואית ואורן ברזר
 אהודת הבן - שחר
 אח אמאיה
 אחנה ודובי ששני אהודת הנכד
 מצא טוב לכל המשפחה!

מועצת הקהילה דנה בשאלת "היום הקובע" לצורך הגדרת מייסד, עלו תפיסות שונות. הצוות התבקש לשוב ולדון בשאלה ולהגיע להסכמה.

החלטה: בכפוף לדיון מחודש בתאריך הקובע והסכמה בצוות, תקצה אשדות איחוד (במקביל לאשדות מאוחד) סכום של 10,000 ש"ח לתכנון אתר הזיכרון.

2. אדריכל קיבוץ מתכלל
 יעוד: איש מקצוע שיראה תמונה כוללת של הישוב.
 הצוות המאתר יורכב מ- מזכיר, משה אריאלי, יוסי ב.פ., 2 חברות.

הובהר ונאמר כי: האדריכל צריך להיות יועץ למערכת. מתאם ולא מתכנן. הוא ישתתף בישיבות ועדת מתאר שיעסקו בנושא אישורי בניה ושיפוץ בחצר.

אנו הולכים לבנות עוד שתי שכונות בקיבוץ וחשוב שיהיה מישהו שרואה את החיבורים ואיך הדברים מתקשרים.

הוחלט – אושר.

3. מגורים - חברת נעורים
 מועצת הקהילה אימצה את המלצת מערכת החינוך לניתוק הקשר בין מגורי החניכים לפעילות חברת הנעורים.
 מועדון הנעורים יישמר. ייבחן מיקומו.

רשמה: סמדר ינאי.

ערך: דורון

באסיפת הקיבוץ

אסיפת 'נוף אשדות'

מפרוטוקול אסיפה "נוף אשדות" 0315 .

תאריך: 4/5/15 **מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה:** 14
על סדר היום:

1. אישור תכנית אדריכלית למתחם הפנאי:
- אסיפת "נוף אשדות" מאשרת את תכנית מתחם הפנאי על רכיביה.
- התקנת גן השעשועים במתחם תעשה במסגרת השלמת התשתיות בהרחבה, הכוללות גינון השצ"פ".
- החלטות האסיפה:** - ההצעה מאושרת.

מכרז תפקיד מדריך/ה ו'-ז' חינוך חברתי

אשדות

תפיסת תפקיד: חינוך לערכים חברתיים, חברות, שוויון, עזרה הדדית, התמודדות עם קשיים, יצירת תחושת מסוגלות אישית וקבוצתית חינוך ליוזמה ולקיחת אחריות. גיבוש הקבוצה-יצירת אפשרויות של יחד לחניכים. שיתוף פעולה עם ההורים.
תחומי האחריות:

- הדרכה עם זיקה לתחומים חינוכיים - לקיחת אחריות, יוזמה, זיקה למדינה, זיקה לישוב, סביבה, עבודה.
- תחום חינוכי- משמעת.
- לוגיסטיקה - קיומם של תנאים בסיסים לפעילות (ממבנה עד חפץ).
- ארגון פעילויות משותפות.
- עדכון והפעלת צוותי הורים בפעילויות השונות.
- תחום התקשורת הבין אישית.

דרישות התפקיד:

- ניסיון בהדרכה- תנועות נוער/ צבא / חינוך
- יכולת הנעה, הובלה והשפעה על בני נוער
- אוריינטציה לתחום החינוך והנוער
- גמישות תעסוקתית- יכולת לתת מענה בשעות בהן המערכת עובדת
- יכולת עבודה בצוות
- יכולת קידום פרויקטים ופעילויות

היקף משרה:

עדיפות למשרה מלאה - אפשרות לחלקיות משרה המעויינים ייפנו לסמדר מטלון בירגר- נהלת מש"א אשדות smadar@ashdot.org.il

פרוטוקול אסיפת קיבוץ אשדות יעקב איחוד מספר 3/2015

תאריך האסיפה: 22/1/2014
מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 193
מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 14

על סדר היום:

1. הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין בין הקיבוץ, לאגודה הקהילתית, לוועד המקומי באשדות יעקב איחוד

החלטות:

1. הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין בין הקיבוץ, לאגודה הקהילתית, לוועד המקומי באשדות יעקב איחוד - אושר.

בהמשך להחלטת אסיפת "נוף אשדות" ב 16/3/15 שקבלה החלטה על העברה לקלפי של מסמך העקרונות:

"הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין בין הקיבוץ, לאגודה הקהילתית, לוועד המקומי באשדות יעקב איחוד",
אישרה, אף אסיפת קיבוץ אשדות יעקב איחוד הצעת החלטה זו.

הנושא יובא לקלפי ב 14-15/5/2105.

דורון רוזנבלום.
מזכיר.

בעיסקי קהילה

תברואה - עם בוא הקיץ הגיעו גם הזבובים ושאר חרקים מציקים.

השנה החלפנו תברואן ואנו עובדים עם מחלקת התברואה של המועצה האזורית בטיפול מונע וטיפול שוטף.

באחריות הישוב לפזר מלכודות זבובים, כמו כן יהיה ניתן לרכוש בכלבו מלכודות חד פעמיות במחיר נח לתגבור פרטי של בתי החברים. לגבי טיפול בנושא יתושים ישנו טיפול שוטף של המועצה. יש ידיעות על הימצאות "נמלת האש" תושבים שירגישו עקיצות מנמלה לא מזוהה מתבקשים להודיע לי ואסייע ביצירת קשר עם התברואן.

נוג - ניראה לי שהשנה היה שיפור משמעותי במראה הישוב ואנו מנסים לשמור על כך גם בחודשי הקיץ. אני מודה **לדובי שושני** על האכפתיות והנמרצות בטיפול בסדר נקיון והפרחת השממה ולחברת 'ליגן' עופר מנכ"ל החברה וסמיח מנהל העבודה אצלנו - הם עובדים אצלנו יומיים בשבוע ולמרות שיתכן שצריך יום עבודה נוסף איננו עושים זאת מסיבות תקציביות.

חודשי הקיץ קשים מאוד לצמחים ולנו קשה לבזבז מים מקווה שנמצא את שביל הזהב בין הצורך לבין הבזבז ונשמור על ישוב מסודר.

בטחון - אינני יודע עם זה בגלל "פעמי השלום", בכל מקרה, משרד בטחון פנים שאחראי על משמר הגבול החליט, באופן חד צדדי וללא התראה להפסיק את מימון השומר השכיר שלנו (יוסוף מבית ג'אן) מסיבות תקציביות כרגע נרד לשומר יחיד בלילה שחלק מהזמן יעביר בשער וחלק מהזמן יבצע סיורים עם רכב הביטחון.

למרות ההורדה בסעיף הביטחון האישי ופחות שמירה וטיפול בנושא של גניבות, אין לנו כרגע פתרון אחר.

שבת שלום, שאול אלטר

בררכת השחיה - בריכת השחיה תיפתח בחג השבועות - 24/5/2015 ותיסגר במוצאי שמחת תורה 10/2015.

בחודשים מאי-יוני, ספטמבר-אוקטובר **בימי חול** הבריכה תהיה פתוחה רק אחרי הצהריים בין השעות 15.30-19.30.

בחודשים יולי ואוגוסט הבריכה תהיה פתוחה בשעות הבוקר 10.00 עד 13.00 ומהשעה 15.30 ועד החשיכה.

בכל ימי השישי וערבי החג הבריכה תיפתח רצוף מהשעה 10.00 ועד השעה 18.00.

בכל השבתות והחגים הבריכה תהיה פתוחה החל מהשעה 09.00 ועד 20.00 (בהתאם לשקיעת השמש)

בחודשים ספטמבר ואוקטובר הבריכה תיסגר יותר מוקדם חצי שעה לפני שקיעת השמש.

בערב יום כיפור וביום כיפור עצמו הבריכה תהיה סגורה.

עלויות למינניים - כל שנה אנו לומדים את בעיות השנה הקודמת ולכן הוחלט על שינוי קל.

השנה יהיה מחיר של 300 ₪ לכל כרטיסיה של 50 כניסות לברכה. (ששה ₪ לכניסה) אין לתת או למכור כרטיסיות למי שאינו תושב הישוב או עובד בו - אישורים חריגים נא לפנות אלי.

חברי הקיבוץ יקבלו כרטיסיות אצל אתי רון כאשר הכרטיסיות יחולקו במשורה - מקסימום שתי כרטיסיות למשפחה - משפחה שתרכזה כרטיסיה נוספת תצטרך להראות את הכרטיסיות הישנות המנוקבות - חיוב חברי המשק על ידי אגרת הקהילה. הכרטיסיות יהיו בצבעים שונים מאשר בשנים הקודמות ולא ניתן להשתמש בכרטיסיות משנים קודמות.

כללי

עלות אחזקת הבריכה הינה גבוהה ביותר וההכנסות אינן מכסות את העלויות - למרות זאת קיבוץ אשדות יעקב אחוד החליט שהוא מעוניין לקיים את בריכת השחיה שלו, מתוך הכרה בצורך במקום ירוק ומצנן, חשוף לרוחות הקיץ, המאפשר מפגש בין כלל תושבי אשדות יעקב איחוד.

סיכת ביטחון

טיפול למניעת אבן בדודי השמש בקיבוץ

פלילים: לצערנו בליל שני האחרון נגנב רכב מתצר הישוב. הגנבים התגברו על מערכת האיתורן של הרכב ויצאו כשם שבאו. הרישות הדל של מצלמות במרחב הציבורי שלנו כמעט ואינו מאפשר להתחקות אחר המקרה או לחילופין לזהותו מבעוד מועד. כמעט יממה לאחר מכן נתגלה חיתוך רחב בגדר המערכת של המאוחד בחלק הצפוני. עד עת זו לא ניתן לשלול בוודאות אם הרכב הגנוב יצא מפתחת הגדר או שמא בדרך אחרת. אירוע זה מזכיר לנו את חשיבות שיתוף הפעולה עם חברנו בקיבוץ השכן על מנת לחזק את שמירת הלילה שלנו ולתת מעטפת אבטחתית טובה יותר.

דגש חשוב: במקרה זה נעשה שימוש במפתח הרכב המקורי על מנת לגנוב את הרכב, כפי שהיה במקרה דומה בשער הגולן לפני שבועיים ימים, ועל כן מומלץ לכולנו לא להקל על הגנבים (המלומדים) ולהמנע מלהשאיר מפתחות רכב וכו' במקומות פחות צפויים או מאובטחים יותר. ככל הנראה, כפי שאותתה לנו מערכת האיתורן ברכב עד שדעכה לאיטה ודממה לבלי שוב, הרכב הגיע למנוחת עולמים בצלו של הר גריזים בואכה נאבלוס עתיקת היומין.

ענייני ביטחון: בראשיתו של חודש מאי הוחלפה פלוגת הסיוור הצבאית באזורנו ועתה תופסים את הקו חיילי מילואים, שיריונרים ערומי טנקים. נערכו פגישות הכרות ותיאום ציפיות.

נאחל להם בהצלחה. נאחל לנו שקט.

שבת שלום,

יונתן שטינדל

רבש"צ - אשדות איחוד

בעלון 1459 כתבתי על הפילטרים למניעת אבנית: בתוך הפילטר ישנו חומר שנקרא סיליפוס, שנראה כמו גבישי מלח גסים, ותפקידו לצמצם את היווצרות האבנית בדוד ובקולט שנגרמת כתוצאה מהתחממות המים.

את הסיליפוס יש להחליף אחת לשנה - בתור טיפול מונע, ורצוי לפני הקיץ.

אפשר לקנות את החומר בימשביר החקלאי בערכה אישית שמספיקה לפילטר אחד.

המחיר - 90 ₪.

החלטתי - באישור מזכירות הפעילה, לזווג טיפול מרוכז בכל הפילטרים שבקיבוץ.

היות וקניית החומר תעשה בצורה מרוכזת דבר המוזיל את עלותו.

עלות החומר + החלפתו בפילטר - 50 ₪.

החברים יחויבו ישירות בתקציבם.

חבר - שאינו מוכן להצעה זו, מתבקש לפנות לחתום מטה לצורך הוצאתו מהרשימה.

שבת שלום,

יוסי בן פורת

מנהל תשתיות

תור בקו הכחול

טור קבוע על קליטה וקהילה

הדשא שלנו ממשיך להיות ירוק, בלי קשר לשכן והפרחים שנשתלו לא מכבר מפארים את חצרנו. זו אריזה מלאת בתוכן, תנועה ומצהלות ילדים...

שבת שלום,

כתבו: יאיר וזהר

חידה לא פתורה עד הסוף...

פיענוח לוגו 'חקלאות אשדות' – בעלון הקודם במדור 'מי ומה' שאלנו 'מי זכאי לקרדיט עבור הלוגו של חקלאות אשדות. שאלנו ולא קיבלנו כל-כך תשובה, שאלנו את דני שיפר האם הלוגו שלו? להלן תשובתו.

"מישהו לקח את הלוגו שעשיתי (בזמנו) ל'אשדות בעמק' (בשני צבעים), התעמר לו, חירבש אותו והוסיף את ה'חקלאות'. אני לא יודע מי אבל בדרך כלל נהוג לשאול (או לפחות להתעניין) - לפני שרוצים לשנות משהו - מי אחראי על הלוגו המקורי ולבקש ממנו וואריאציות (במידת הצורך). זה לא הוגן ולא נאה. כמובן, הלוגו הזה נראה נורא!

דני שיפר."

נושאי קבלה וקליטה נמצאים כל הזמן על סדר היום. משך הזמן המתארך הוא תוצאה של מאמץ גדול של חברי הועדות הקשורות בנושא ושל מזכירות אשדות להבטיח שהחברים החדשים להם אנו מייחלים, ומחכים להצטרפותם לקהילת אשדות, יגיעו אלינו כאשר הם מצוידים בכל הדרוש לקיומם ולקיום משפחותיהם בכבוד; ומנקודת מוצא זו יפנו את כוחם ומרצם לחיזוק וצמיחת הקהילה כשותפים.

ועדת הקבלה בישיבתה האחרונה, זנה בכמה מהמועמדים שהביעו רצון להצטרף כחברים לאשדות, כל אחד במקום ובשלב אחר של תהליך הבדיקה שלו ושלנו לקראת המטרה הסופית שהיא חברות באשדות. בדיון עלו דילמות שחלקן מוכרות ואחרות שדרשו מאתנו חשיבה מעמיקה ורגישות גבוהה במפגש איתן, ובדרכים לתת להן מענה נכון.

בני המשק שלנו המחפשים דרך לחזור אלינו לאשדות, למקום בו נולדו, מעורר התרגשות עצומה, ולמי שהוריו פה התרגשות כפולה ומכופלת. התהליך החדש הזה בו הפכה קהילת אשדות למבוקשת כזו שבניה שעזבו את הקן מבקשים לשוב אליו, היא לא פחות מדרמטית.

על בנינו לזכור שקהילת אשדות היא קהילה חזקה למרות השינויים המפליגים באורחות החיים, ואולי בגלל השינויים האלה, אין הקהילה הזו דומה לאשדות של שנות ה-70 וה-80. זו קהילה שמטילה אחריות גדולה מאד על הפרט ויכולתו לבנות תא משפחתי בריא ומבוסס כלכלית, שתלותו בקהילה מזערית ותרומתו לה, מרבית; אחריות כזו שהפנאי הוא עבורו משאב לחיזוק המשפחה ולחיזוק החברה בה הוא חי. מרבית בנינו באים אלינו בגיל בו התא המשפחתי בהתהוותו, החלטות חשובות כבר נפלו, ובני הזוג עם ילדיהם בשלים יותר לחיי קהילה, וזה נפלא. אחרים, שעדיין לא בנו משפחה ומצטרפים, החלטות חשובות רבות לפנייהם, ואנו מקווים שהן יוחלטו מתוך הבית החדש שבחרו לחיות בו כחברים.

בחינוך החברתי... לקראת החופש הגדול

ומביא לידי ביטוי פעילויות אשר נותנות מענה ליעדים והמטרות שנקבעו.

בכל התהליך אנו מעודדים שיתוף פעולה של הורים וילדים בחשיבה, יצירתיות וגיבוש תכנית חופש אטרקטיבית ורלוונטית. אנו יודעים שבחינוך הרבה פעמים התהליך והדרך מממשים את המטרה.

נדגיש- שהחופש מתחיל ביום רביעי בשבוע, אך בשלושת הימים הראשונים של אותו שבוע (א-ג), שהם ימי הלימודים האחרונים, המערכת תהיה סגורה. כוונתנו ליצור הפרדה בין שנת הלימודים והחופש הגדול, לאפשר לילדים ולמדריכים לעשות את השינוי וההכנות הנדרשות ולהגיע מוכנים ורעננים לתחילת החופש.

כמה עוגנים לעדכון:

- 4/6 - הפצת תכנית החופש להורים והערכות לשנה הבאה (כולל מחירים ועלויות).
- 8/6 - הפנינג הרשמה לחופש ולשנה הבאה.
- 20/6 - פתיחת חופש חברת נעורים.
- 28-30/6 - מערכת החינוך סגורה
- 1/7 - פתיחת החופש - פעילות בבתים.
- 2/7 - מסיבה/אירוע פתיחת חופש בברכה.
- 5-15/7 - קורס מדצ"ים.
- 10/7 - מסיבת בר-מצווה כיתה ז'.
- 17/7 - מעבר כיתה ח' לחברת נעורים.
- 19-24/7 - קייטנת איל"ן.
- 20/8 - מסיבת סיום חופש.
- 23-30/8 - מערכת סגורה - שבוע הערכות וחופש למדריכים.
- 30-31/8 - ימי מעברים וקליטה בבתים החדשים.
- יום ג' 1/9 - חזרה ללימודים.

שיהיה בהצלחה לכולנו,

גיא צליל מנהל חינוך חברתי,
אשדות יעקב

סיימנו את ימי הזכרון וחגיגות העצמאות, ונכנסנו במרץ לתהליך תכנון החופש הגדול. השבוע נחוג את לייג בעומר במדורה קהילתית ובהמשך החודש נציין את שבועות.

החופש הגדול לפנינו, ושלב התכנונים בעיצומו. בחרתי לשתף אתכם בתהליך תכנון החופש, מכיוון שבדרך כלל ההורים והילדים מקבלים אותו כמוצר מוגמר במסגרת תכנית החופש.

התחלנו בלימוד הלקחים מהשנה הקודמת והגדרנו ההזדמנויות החברתיות שיש לנו במסגרת החופש. בתקופה זו בניגוד לשאר ימי השנה, החינוך החברתי זוכה להיות במרכז יומנו ועיסוקו של הילד. וכך לדוגמה הגדרנו את ההזדמנויות הבאות:

- הילדים מגיעים נקיים ורעננים- יוצר מוטיבציה ורצון לפעילות.
- הזדמנות ליצירת תהליך חברתי במשך שבוע שלם (ולא בפעילויות בודדות).
- הזדמנות להעצמה אישית וקבוצתית, מתן אחריות ובניית עצמאות.
- הזדמנות לגיבוש של צוות המדריכים וגיבוש של הילדים סביב פעילות משמעותית.
- הזדמנות לקליטה ופרדה מילדים, מדריכים והורים.
- הזדמנות לקידום פרויקטים קהילתיים ובדגש על הגן הקהילתי ואורח חיים בריא.

לאור זאת, כל מדריך מוביל בית מקיים חשיבה עם הצוות שלו, ובו הם מגדירים-לאן הם רוצים להגיע בסיום החופש עם הילדים, ובאיזו דרך יעשו זאת.

במקביל, הצוותים עוסקים באיסוף מידע על כל הגורמים אשר משפיעים על התכנון, כך לדוגמה: תחילת החופש וסיומו, ימי מעברים וקליטה, פעילויות נוער עובד, קייטנת איל"ן וכדומה. בסיום התהליך, כל צוות בונה תכנית אשר תיתן מענה להזדמנויות שהוגדרו

זיכרון של מקום

ערב יום הזיכרון 2015

הכל כך יפה שכתב צביקה זקצר (קראה בערב רות זקצר) על החברות בין דני פלג לאפריים שרעבי, קטע שבעקבותיו החלטנו שנושא הטקס יהיה - **חברות!** "אני אותך זוכר".

כל שנה יש נושא לערב יום הזיכרון. לאחר בחירת הנושא, אני משקיעה המון מחשבה לחפש את קטעי הקריאה המתאימים, השירים המתאימים. השנה גם מסרתי למשפחות השכולות את נושא הערב וחלקן, בדבריהן על יקירם, אכן התייחסו לנושא החברות.

למרות התוספת לערב, הצלחנו שהערב יהיה בדיוק שעה וקיבלנו, מהציבור והמשפחות תגובות טובות.

מספר באדי אופיד

לפני מספר שנים הצטרפתי לערב יום הזיכרון כמנחה ומאז אני שם, לא מפסיק ללמוד את הנושא, להעמיק בו. הנושא מעסיק אותי גם בגלל חברים שאיבדתי במהלך השירות הצבאי וגם בגלל שאבא העביר לנו את יצר הלימוד והאספנות. תרומתי לערב היא ב"ריענון" המצגת על ידי האנשת החללים בהבאת תמונותיהם כילדים, כנערים, על ידי רענון התמונות של משפחתם. תרומה נוספת היא התייפוש הבלתי נלאה אחרי משפחות של חללינו שלא היה לנו קשר איתם כמו משפחת מוצרי, משפחותיהם של אברהם אקראי של חיים טרוויס. משפחות שאני ממשיך לשמור איתן על קשר כל השנים.

אני חושב שסוד ההצלחה של הערב זה הוא הצוות המסור ובראשו סמדר שהיא מאד יסודית ומדויקת, צוות שכל אחד תורם את יכולותיו ומפרה האחד את השני.

אני חושב שחשוב להקים באשדות **חדר הנצחה** חי ופעיל. מי שחושב כמוני מוזמן ליצור קשר.

כמו כן חשוב לי לצרף לצוות שלנו בחור צעיר, לא בשביל לסחוב כיסאות אלא בשביל לשמר את הזיכרון הקהילתי.

שמע ורשם: **׳׳נח׳׳**

ערב יום הזיכרון לחללי צ.ה.ל האשדותיים, נקבע במתכונתו הנוכחית על ידי **נטע גרינבאום**. זה מספר שנים מרכזת את הפקתו, **סמדר בן פורת** ביחד עם **באדי אופיר**, **תרצה הימן** (השנה תרצה בסיון), **ולירון ראובני** כשעל ההגברה והתאורה, **האחד והיחיד – נועם שוחט**.

סיפרה לי סמדר:

האמת, כל שנה, גם השנה אני מתלבטת אם לקחת את הפרויקט הזה שגוזל ממני זמן ואנרגיה שהשנה חסרים לי במיוחד. גם השנה... התעלמתי מהטענות ההגיוניות שבאו מהראש, הלכתי עם הלב ונכנסתי, שוב להפקה הזו.

עם הכניסה של שאול ינאי לעבודה בארכיון הקיבוץ, בין שאר משימותיו הוא השקיע הרבה מאד מחשבה ועבודה בנושא **השכול** ואף הקים אתר מיוחד לנושא, המשולב עכשיו בתוך אתר הקיבוץ – מומלץ לבקר:

<http://www.achvatadam.com/ayim>

במסגרת לימוד הנושא הזה, מצא שאול שיש ארבעה חללי מלחמה הקבורים באשדות, שחיו באשדות, אך אינם מוזכרים בערב שלנו: **דוד ברזאני**, **יוסף יעקב**, **אליעזר הוף**. אפרים שרעבי.

לקראת יום הזיכרון קרא לנו שאול לישיבה, הביא בפנינו את העובדות והציע לצרף את שמות הארבעה וסיפור נפילתם לטקס. התלבטנו, התלבטנו האם להוסיף לטקס את האנשים האלה, שכבר שנים לא מוזכרים בו, או להמשיך בלעדיהם. התלבטנו כי הטקס שלנו כבר מלא ועמוס וגם, בעצם, לא מכירים אותם, בני משפחותיהם לא מגיעים לכאן אז למה? נפגשנו שוב עם שאול שדיבר על **זיכרון של מקום** על כך שהאנשים האלה היו אנשי המקום, חלק מהפסיפס ההיסטורי האשדותי, אפילו שהם לא בזיכרון האישי שלנו. השתכנענו להוסיף אותם לטקס. התחלנו לחקור עליהם, לחפש פרטים לחפש בני משפחה וכך למשל, השנה, בפעם הראשונה בתולדות הטקס הזה הגיעה אליו הבת של אליעזר הוף. וכך, מצאנו את הקטע

בחייהם ובמותם – סיפורם של זוג חברים

המפתיע החליט הצוות שערב הזכרון תשע"ה יושתת על נושא של חברות וידידות בין חיילים בקרב, ובהתאם למתווה זה, פנה למשפחות החללים לכתוב דברים שקשורים לנושא.

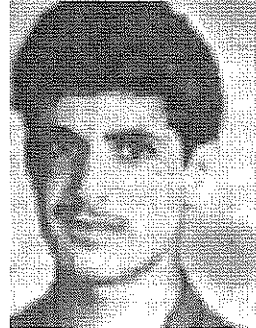
בהערה אגבית מוסיף בארי שאילו ניתן היה לו להתפרנס מכך, סביר שהיה עוזב את עבודתו הנוכחית ועוסק במלאכה ארכיונאית, שלדידו היא הרבה יותר מעניינת מעיסוקו הנוכחי כאיש מחשבים בלוג; וכדי להמחיש זאת הוא נרתם לעזור לשאול ינאי בנושאים טכניים הנוגעים לפרוייקט ראיונות מצולמים עם בני הדור השני באשדות ומשפחותיהם שיוצא לדרך בימים אלה. לחצתי בזמנו על אבא שלי, ללא הצלחה, שיכנס לארכיון, מוסיף בארי, ואני משוכנע שכניסתו של שאול ינאי תסייע להשלים פערים של עשרות שנים, אם כי מדובר בהשקעה כספית לא מבוטלת. כל השנים מאז שאני בצוות הזיכרון, ממשיך בארי, 'לחמתי' על כך שכל הנופלים, יהיו ישוים בלי קשר לנסיבות מותו של כל אחד מהם וגם לאחר שתם הטקס וכל אחד שוקע פחות או יותר בשיגרת חייו, נושא ההנצחה ממשיך להעסיק אותי.

"בחייהם ומותם לא נפרדו"

מכאן לסיפור עצמו. סיפור חברותם של אפרים ודני שנחשף כאמור בערב הזכרון האחרון ועורר תגובות רבות.

אפרים שרעבי בן יששכר וחנה נולד בשנת תרצ"ו (1936) בשכונת "התקוה" שבתל-אביב, למד שם בבית-ספר יסודי. ילדותו, שעברה עליו בתוך שכונת-העוני, התעצמה אחרי שנתייתם מאמו. הוא ידע סבל רב, עד כי נאלץ לעזוב את ביתו ואז החלו נדודיו ממוסד למוסד, עד שלבסוף הגיע לקיבוץ אשדות-יעקב. סבלו בחיים לימדהו לקח מר עד כי היה נוהג בשתקנות ובחשדנות לגבי כל, אולם בתוך חברת-הנוער שבאשדות-יעקב דומה שמצא מרפא לנפשו הפצועה - וזאת גילה בחיוך קל שהעלה על

המשך בעמוד הבא

אפרים שרעבי ז"ל

דני פלג ז"ל

בשנים האחרונות חל שינוי במתכונת טקס הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה המתקיים באשדות. לא עוד ערב סטנדרטי בו נציג משפחה עולה בתורו וקורא קטע, על רקע שקופיות החלל ובני משפחתו, אלא נסיון אמיתי להגיע לעוד חומרים וסיפורים שטרם סופרו עד היום ומסתבר שכאלה ישנם למכביר. הצוות הקבוע שטורח על הכנת הערב, כולל את **סמדר בן פורת, תרצה היימן, לירון ראובני ובארי אופיר**, שאף מנחה את הטקס. בשנתיים האחרונות רתם הצוות את כישוריו של שאול ינאי, שבתוקף עבודתו כארכיונאי, שבימים אלה מקים אתר הנצחה אינטרנטי, נתשף לחומרים מרתקים הגנוזים בתיקיהם המאובקים של חברים שכבר אינם עימנו. בדרך זו הגיע שאול למקאמה פרי עטו של **צביקה זקצר** ז"ל שנכתבה לפני שנות דור, ומתעדת במילים פשוטות אך כנות את הרעות ואחוות הנפש שבין חניך חברת הנוער הישראלית אפרים שרעבי, לבין עמיתו הקיבוצניק הגיינג'י דני פלג. סביר שאלמלא העלה צביקה את דבריו אל הכתב, איש, למעט בני כיתה בודדים שעוד נותרו בחיים, לא היה זוכר ולא יודע על אותה ברית מופלאה. שני חברי הנפש הללו, דני ואפרים, נפלו במלחמת קדש בהפרש של עשרה ימים זה מזה. שני עולמות מנוגדים שחרבו בתוך רגע והותירו הרבה דמע ויגון.

לאחר שנחשף בארי לחומר, הוא שוחח עם סמדר ינאי, כמי שמרכזת את החומר מטעם משפחת פלג, וגילה שאף היא לא ידעה דבר וחצי דבר על אותה מקאמה. בעקבות הגילוי

בחייהם ובמותם

לא לְכֹחַ, לא להספיד בא אני היום. דומה כי כל אותן מלים שגורות לא יכידם מקומם פה. רוצה אני פשוט לספר סיפור מופלא – מעשה ברעות עמוקה, בידידות שאף המוות לא חצץ בעדה.

כה שונים היו שניהם. הראשון, אדום הבלורית ומנומש הפנים, שפרה עליו ילדותו, חיק משפחה אוהבת, צמחיה בטוחה ומושרשת בקרקע הבית הקיבוצי השופע כל טוב. אָמון על טיפול ודאגה, אהוב על חבריו הרבים – גרל והיה לעלם המודות עליו ומלא חיים.

ואילו השני, שחור הבלורית, התאכזר אליו הגורל. ילדות אומללה בסמטה מעופשת של שכונת עוני, דלות ומחסור. עודו ילד קטן ומתה עליו אמו. אָם חורגת ירשה מקומה והנער למוד הסבל נאלץ לעזוב ביתו. החלו הנדודים ממוסד למוסד, תחת שבט נוגש של "מחנכים" ערלי לב, תחת תגרת ידם המתמדת של נערים גדולים, המראים לו נחת אגרופם בכל הודמנות.

בג'ונגל החיים של "כל דאליס גבר", במצב של רעב למחצה, כשארחה טובה' בגר נאה ויד מלטפת' הם בגדר חלום בלבד – עברה עליו ראשית התבגרותו.

לעת זו פגשתי לראשונה. נער צנום, רציני, קודר עד אימה' ורק עיניו השחורות והנאות מבריקות כנגדך ומספרות לך על נפש רגישה וסוערת.

לא קל היה לרכוש את אמונו, לדובב אותו. לקח מר לימדוהו החיים. כל אדם אויב הוא. סגור היה, שחקן ואף צל חיוך לא עלה על שפתיו. תוהה הייתי, כיצד לא השחיתוהו החיים, כיצד לא הורידוהו מדרך הישר; הרי גדולים וחזקים ממנו לא עמדו בזאת. והוא, כאילו צרפוהו היסורים, כאילו זיכך אותו הסבל. ישר עד כדי נוקשות, גאה ועניו גם יחד.

וכאן, בשדות המשק נפגשו השניים... לאיטה צמחה הידידות. צמחה והעמיקה שורש. למד אדום הבלורית לכבד את רעהו, מסירותו וחריצותו. לחבבו על צניעותו וכנותו הפנימית, אף לרסנו בעת צורך. ואילו שחור הבלורית, לראשונה בחייו מצא חבר על ממש, אהב את חברו והעריצו באותו רגש חזק וחם של אהבה ראשונה. נדמה, כאילו ריפא נפשו הפצועה.

סוף בעמוד הבא

שפתיו ובקול שיר עליו שהשמיע מפעם לפעם. הוא נעשה לחבר משק אשדות-יעקב- והנה באה שעתו להצטרף לשורות-הלוחמים באוגוסט 1954 גוייס לצה"ל והתנדב לצנחנים. לאחר הטירונות שובץ בפלוגה ד' בפיקודו של מוטה גור והשתתף בכל פעולות התגמול כולל בחאן יונס ובעזה, בכנרת ובעירנדל. לפני מלחמת סיני יצא לחופשת שחרור, אך פעמי המלחמה החזירו אותו ליחידה והוא התנדב לשרת בפלוגת הסיירת של מיכה קפוסטה. אפרים נפל בקרב במעבר-המיתלה במערכת-סיני.

ביום כ"ו במרחשון תשי"ז, 30.11.56 הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי לשעת-חירום בשלח, וביום י"ב במרחשון תשי"ח 6.11.57 הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול.

דני פלג נולד בקרית חיים הוא הגיע לאשדות עם הוריו ואחיו אורי. כאן התחנך וגדל. דני חיבב דברי אמנות, מוסיקה וספרות. היה אהוב על כולם, חייכן ומסביר פנים. אהב את עבודת השדה. על שמו של דני הוקמה בקיבוץ ספריית תקליטים.

דני נפל ימים אחדים לפני מבצע קדש בעת פעולת סיור של צה"ל ממוקש שהוטמן ע"י המצרים בסביבת ניצנה שבנגב. בן 21 היה בנופלו.

במלאת שלושים למותו של **אפרים שרעבי** ז"ל חיבר מחנכו ומורו האהוב צביקה זקצר את המקאמה הבאה שפורסמה אז בעלון אשדות, אך נדחקה, ככל שרחק הזמן, אל תהום השיכחה.

ביום הזכרון תשע"ה קראה רות זקצר, כלתו של צביקה ז"ל את הדברים המרגשים שכתב אז, ודומה שלא נותרה בחדר האוכל עין אחת יבשה.

לציפי בכאב

"הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו".

בחייהם ובמותם - סוף

ההנצחה של גולני, מספרת זיוה, אבל התיק של דני כמעט ריק מתוכן. ישנן מספר גירסאות באשר לנפילתו, היא מתארת. גירסה שאומרת שערב מבצע קדש יצאו לפנות מוקשים בסיני, ובדרכם חזרה עלו על מוקש. גירסה אחרת מספרת שבדרך חזרה חיכו להם מארב מצרי שהרג אותם. את אפרים תפס מבצע קדש בעת שהיה בקורס מכים של צנחנים. חניכי הקורס נכנסו במשאיות לעומק סיני והופצצו מן האויר ע"י מטוסים מצריים, בטרם הספיקו לתפוס מחסה. אפרים נהרג במקום והובא לקבורה זמנית. בן כיתתו, בועז ערפלי הספיד אותו. אביו של אפרים התנגד לקברו באשדות והוא נטמן בבית קברות בתל אביב.

רק מעטים מבני אותה כיתה חיים איתנו היום, ובהם זאב יעקובסון המכונה 'מטולה', שמוכר היטב לאלתר אופיר בתוקף היותו בן כיתתה של רעייתו דינה ז"ל. יעקובסון ששרת עם דני באותה יחידה, היה בחופשה ביום בו נהרג דני והוא החוט המקשר של ילדי אותה כיתה. לפני כחצי שנה נפטר בן נוסף מאותה כיתה- נדב נוימן.

רינה פלג הכירה את דני עוד בטרם זכתה להכיר את בעלה אורי ז"ל. הכרתי את דני, היא מתארת, בעת שהייתי אקונומית במחנה של הדרום בכפר החורש. לא ידעתי את הדרך אל המחנה, היא נזכרת, ושמעתי מישהו ששר, אז הלכתי בעקבותיו ביער, וזה היה דני פלג. דני היה מאד כריזמטי בחברה, והיה אוסף סביבו את החלכאים והנדכאים. לאחר שהכרתי את דני הוא בא לאחיו אורי ואמר לו שיש בחורה מקיבוץ ארז שתשים עליה עין...

יום בהיר לפני כשנתיים קיבלתי טלפון מקרובי משפחה של שרעבי ברמת גן, הדוד אמר לי שידע על החברות של אפרים עם דני פלג ושאל אולי אני יודעת משהו, אך נאלצתי לאכזב אותו שכל הסיפורים אודות חברותם המיוחדת, נודעו לי מפיו של אורי ז"ל.

ערך – אבנרון

חיוך דק החל לעלות על שפתיו אף קול שיר ושמחת חיים. גדלו השניים והיו לחברים במשק, ובאה עתם להצטרף לשורות הלוחמים. נפרדו דרכיהם וליחידות שונות הלכו. אך בכל שעת כושר היו באים לביתם, וכשפגשתי אחד מהם היתה שאלתו הראשונה: היבוא גם הוא? השלום לו? ויש שנפגשו, ישבו יחדיו, ספרו חוויות אף טוו חלומות לעתיד; מגורים יחדיו, טיולים משותפים.

ראשון נפל אדום הבלורית. לא ידע על כך רעו וכשנודע לו לעת ערב והוא רחוק – עשה דרכו ברגל, יחידי בחיק הלילה כשמחשבה אחת מלווה אותו – אולי יספיק לגמול לרעו חסד אחרון.

לעת זו פגשתי לאחרונה. עייף היה, עצוב ודומם, נכנס לחדרי וישב. ואז, לראשונה נפתח סגור פיו. זמן רב ישבתי והאזנתי. לראשונה נגול לפני כל סיפור הילדות הגוולה, הרעות הגדולה ואף על העתיד דיבר. על עבודה בעדה, על נערה שאוהב הוא, על רצונו לבנות פה את ביתו. וכשיצא, והיה זה כבר מאוחר, בנשף לאמ: "עוד שלושה חודשים".

והנה נפל גם הוא.

ואם יש אי בעולם, מקום בו נשמות גדולות נפגשות, דומה אראה השניים, אדום הבלורית בצחוקו המלא והחם, ושחור הבלורית בחיוכו הדק הצופן רו, כאילו שוחקים למוות – גם אתה, גם אתה, לא יכולת לבריתנו.

א כן, אפרים ודני, "נפלאה אהבתכם"....

צביקה זקצר

זיוה זהרהרי, ילידת אשדות שחיה באפיקים, היא בת כיתתם של דני ואפרים. היא זוכרת היטב את עבודתם המשותפת בגן הבית, תחת הדרכתו של יעקב גלעד. היינו ידידים מאד טובים, היא מספרת, והיו לנו תוכניות עד המאה העשרים ושתים. פיתחנו חברותא מיוחדת במינה שנקטעה עם גיוסנו לצבא. דני התגייס לגולני, לגדוד 12. במהלך שרותו הדרך דני חיילים בעלי נתונים נמוכים (יחידות דפ"רים הם נקראו אז בלעג) והשקיע בהם המון. בחופשתו האחרונה בטרם נפל ביקר אותי בכפר עזה וזו היתה פגישתנו האחרונה. ביקרתי לאחרונה באתר

זיכרון משותף

יום הזיכרון בבית הקברות

יום הגבר האשדותי

להראות, לשמוע, להשמיע, להתרפק על זיכרונות, להיות יחד. הבטחתי לחשוב על זה לקראת השנה הבאה."

76 גברים נענו להזמנה ליום הגבר: חברי קיבוץ, חברי הרחבה, תושבים, עולה חדש. הצוות המארגן: **חיים סולפיין וניב לייש** הופתעו מהיענות הזו ושמחו איתה. בין השאר הם שמחו מהמנעד הרחב של המשתתפים 25-85.

יחד עם זה, הם יודעים שהייתה אכזבה מטיוול הרינגרים שהיה קצר וללא אטרקציות מיוחדות. הם יודעים שלא הייתה מספיק אינטראקציה (**שיתוף פעולה והדדיות בין זרים**) בין המשתתפים, משהו שהיה ב"יום הגבר" לפני שנה שם הייתה עבודה בקבוצות. הם תושבים שצריך היה במפגש הזה, כמו במפגשי קהילה נוספים, לסדר לאנשים מדבקות של שמות, תגי זיהוי. כאמור הם שמחים על ההיענות הגדולה מה שמראה על הרצון להיות ביחד, הם יודעים שיש מה לשפר לאירועים הבאים והם מקווים שירבו פעילויות חברתיות כאלה ואחרות לקהילה

שמע: **י'נ'מ'ן**

כמדי שנה בשעה 11:00. נפתח בבית הקברות שלנו טקס יום הזיכרון. כבר משעות הבוקר מתחילים להיאסף במקום חיילים, בני משפחה, ידידים, חברי קיבוץ לשעבר, בני כיתה. נדמה שהטקס הזה הפך למפגש משפחתי שנתי וגם ל"מפגש מחזוריים" שנתי של שני הקיבוצים. אפשר לפגוש שם בני קיבוץ שלא נותר להם קרוב משפחה בקיבוץ וזה היום שלהם להגיע, לפגוש, לעדכן, להתעדכן, אפשר לפגוש שם נכדים של נופלים שלא הכירו את סבם, חלקם עם משפחותיהם החדשות והרחבות.

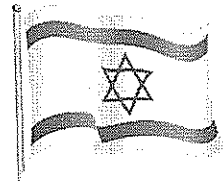
כמו כל שנה, עם השמע הצפירה, החל הטקס שיש בו הרמת והורדת הדגל, קריאת שמות הנופלים משני הקיבוצים, והנחת הזרים על מצבותיהם, קטעי קריאה, שירה, הדלקת משואה ומסיימים ב"התקווה". יחד עם זה הסיום הלא רשמי הוא המפגשים בין המשפחות וכל מי שהגיעו שנמשך עוד שעה ארוכה.

אדוה ונטורה-מריזן (אשדות מאוחד): "כבר כמה שנים שאני מפיקה את הטקס החשוב הזה. כבר מה שנים שאיתי בצוות **מורן פולק ועומר בן נאים** שעושים עבודתם ברצינות ובמסירות רבה. תבנית הטקס קבועה ויחד עם זה, כל שנה מחדש, צריך לעשות חזרות עם הילדים הצעירים, ללמד אותם את המקום של הקברים, צריך למצוא קריינים חדשים, לעשות איתם חזרות וצריך לטפל בהכנת הזרים, בניקיון בית הקברות, בהחלפת הדגל על התורן, ועוד פרטים טכניים קטנים וחשובים להצלחת הטקס. בגדול, כל שנה אנחנו מקבלים מחמאות ותודות ויחד עם זה כל שנה יש הארות והערות קטנות שאני מתייחסת אליהם בשנה שלאחר מכן. השנה, בין הברכות בלטה הבקשה להמשיך את המפגש הזה שקורה בבית הקברות למקום מסודר עם קפה ועוגה, שתייה, נשנושים ושירותים. אנשים באים מרחוק וחוזרים לשם, לחלק גדול מהם, אין משפחה בקיבוץ וזקוקים להפסקה הזו. כמו כן, רוצים לנצל את ההזדמנות הזאת, לראות

עצמאות ביחד

חג העצמאות ה – 67 למדינת ישראל

אדוה ונטורה/מריזן (מאוחד)

בתחילת שנה, אנחנו, רכזות התרבות, יושבות עם מנהלי הקהילה ומחליטים מה חוגגים ביחד ומה בנפרד. השנה החלטנו שאת פורים ויום העצמאות עושים יחד, בעיקר משום שיש אנשים בשני הקיבוצים שרוצים לשמוח יחד וגם כדי לחסוך בעלויות.

לפני שנה החג המשותף לא כל כך הצליח והיו ביקורת לא נעימות, ולכן ניתחנו את נקודות התורפה של החג כדי לתת תשובה הולמת.

האמת זו הייתה הפקה מטורפת עם לוגיסטיקה לא פשוטה וצוות שעבד מאד קשה אבל עבד נכון, ולכן זה הצליח. לעבוד נכון פירושו בניית צוותי משנה לכל נושא. לעבוד נכון פירושו שכל צוות משנה בנוי גם מאנשי האיחוד וגם מאנשי המאוחד.

השילוב בין שני הקיבוצים הוא נר לרגלנו, ועמדנו על כך שהשילוב יראה גם על הבמה החל מהקריינים, דרך חבורת הזמר שהורכבה מאנשי האיחוד ואנשי המאוחד, דרך להקת הרקדניות שהורכבה מנשות האיחוד והמאוחד, וכמובן הילדים משני הקיבוצים. בקיצור, שילוב מקסימאלי. שיצר הנאה של לעבוד ביחד.

אני חייבת לציין את **יערה ועומר שני** רכזי התרבות הטריים של האיחוד, שרק נכנסו לתפקיד ומיד התבקשו לצלול להפקה הענקית הזאת, ועמדו בה בגבורה תוך שהם נותנים את הלב והנשמה למרות שלשניהם יש עבודה במשרה מלאה וגם 3 ילדים. יערה נצמדה אלי, עומר לקח על עצמו לוגיסטיקה ואדמיניסטרציה והם היו תותחים.

לקחים מלפני שנה

בגלל שלפני שנה היו חסרים מקומות ישיבה. הזמנו וסידרנו 800 כיסאות והיה מקום בשפע. זה נעים שאתה מגיע ורואה שיש לך מקום לשבת.

לקח נוסף הוא **המיקום**. תמיד יש חשש שכשהחג במאוחד, האיחוד לא יגיעו ולהפך ולכן התעקשתי שהחג לא יהיה ביבית קרפי אלא במגרש השעשועים של האיחוד שהוא

קרוב יותר למאוחד והוא כבר כמעט שטח משותף.

לקח נוסף זה האוכל. הבנתי שלאיחודניקים יש טראומה מהאוכל בחג ה-90. רבים מהם תפסו אותי, לפני האירוע ואמרו "השתגעת להאכיל 650 אנשים, בטח יהיו תורים אדירים", ובכל זאת האמנתי שאפשר לעשות את זה, ואכן בפיקודו של "מנהל מגזר המזון", **גיא צליל** שכאמור גייס צוותי משנה, העסק דפק בצורה מעולה, וכבר עם סיום הטקס המנגלים עבדו במלוא הכוח ולא היו תורים או המתנות מיותרות. כבר במהלך הערב קיבלנו מחמאות וזאת התמורה הכי טובה להשקעה, תוך תקווה שבשנה הבאה יהיה עוד יותר טוב.

יערה ועומר (איחוד)

זו הייתה טבילת אש רצינית ואפילו קצת מפחידה. רק נכנסנו לתפקיד וכבר הפקה כל כך גדולה ומורכבת. חששנו מה יקרה אם חלילה לא יצליח, ומה יגידו על כך המדרכות. היו דיבורים למה האוכל כל כך מאוחר וחששות מתורים נורא ארוכים. מפחיד כבר אמרנו?...

יחד עם זה, היה כיף לעבוד עם **אדוה ונטורה-מריזן** שהיא מקצועית, רצינית ומפרגנת ועם צוותי המשנה.

צוות המופע כלל את: **אורית סטולרו ושני פרידמן** (איחוד), על ריקוד הבנות הבוגרות היתה אחראית: **דליה גרבר** (מאוחד),

על חבורת זמר ניצחה **דפנה תמיר** (מאוחד). צוות המזון כלל את **גיא צליל**, **עפרה לוי** (איחוד) עם **יגאל לוי** (מאוחד).

על הסרט היה אחראי **אריז מילר** (בן הזוג של אורין פולק) **איחוד**, על ריקודי הילדים - **מיכל דוד** (איחוד/מאוחד) ילדה צעירה אבל גדולה שהרימה שני ריקודים עם המון ילדים.

נעם שוחט 'רקד' יחד עם ילדיו בהצלחה על כל האירועים. ועוד עשרות משתתפים ומתנדבים שנתנו עצמם בשמחה וברצון לשירה ולריקודים.

המשך בעמוד הבא

עצמאות ביחד - המשך

ומה בהמשך? :

ברגעים אלו ממש מתקיים טיול ישובי אליו נרשמו כ- 100 אנשים נשים וטף. הטיול מתרכז באזור ים המלח עם לינה בחאן בנאות הכיכר. את הרשמים ניקרא בעלון הבא.

ב-21.5 יוצא טיול ותיקים +70 לאזור הגליל המערבי.

הטיול מיועד לוותיקים ולבנות זוגם.

07:30 – קפה וכיבוד במועדון לחבר.

08:00 – עלייה לאוטובוסים ויציאה לטיול.

מצודת כח (נבי יושע) – ביקור במוזיאון הרעות החדש וספור גבורת חיילי צה"ל במלחמת העצמאות.

קרב מלכיה – מפגש עם איש הפלמ"ח (קרוב משפחה של נטע גרינבוים) וסיפור הקרב העלום.

מצפה איתן בלחסן – רמות נפתלי – תצפית על עמק החולה ובפור גבורתו של איתן בלחסן מפקד סיירת הצנחנים.

ארוחת צהריים – הסעדה בקיבוץ סאסא.

לסיים ביקור בשמורת הטבע "מערת פער" – קוריוז גיאולוגי מעניין ונדיר.

חזרה משוערת – 17:30 באשדות יעקב.

ההרשמה אצל עדה חזן או יערה (זאבי) שני והיא פתוחה עד לתאריך 10/5/2015.

עלות לאדם – 75 ₪.

הטיול אינו כרוך בהליכה.

הטיול אינו כרוך בהליכה.
 קרוב מלכיה
 מצפה איתן
 ארוחת צהריים
 לסיים

סוף בעמוד הבא

לחלק השני חברו כ-70 מתנדבים שטיפלו בהכנות לאוכל, בהגשת האוכל, במכירת קופונים, מכירת גלידות, מכירת בירה ולבסוף "חיסול" של כל האירוע על מרכיביו.

אז איך אתם מסכמים?

קיבלנו הרבה מחמאות. אנשים פירגנו והודו וזה כיף גדול שהיה שווה את ההשקעה.

אז מה עכשיו? נחים?

איזה נחים? אחרי טבילת האש הראשונה עכשיו נכסים לתוך הלהבות. חודש מאי הולך להיות לנו חודש מאד אינטנסיבי. זה נפתח ביום הגבר ממשך בטיול היישובי, אח"כ טיול וותיקים ולסיום חג השבועות. כל ערב בשמונה וחצי יש לנו ישיבה על אחד מהנושאים הנ"ל. אירוע רודף אירוע.

עושה רושם שאתם קצת מצטערים שלקחתם את התיק הזה?

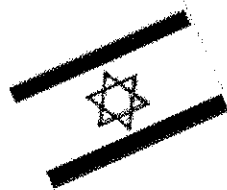
יערה – אני לא מצטערת, זה אתגר גדול. קפצנו למים העמוקים והקרים ולא טבענו, להפך התרוממנו, ואנחנו הולכים בחשש ובשמחה למשימות הבאות.

עומר – לא אגיד שזה לא קשה לעבוד יום עבודה מלא ותוך כדי, ולפני, ואחרי, לטפל בעניינים הרבים. יחד עם זה, זה כף להיות בלב העשייה של הישוב הזה.

ועוד דבר, הפחידו אותנו מהעבודה עם הממסד הקיבוצי אך להפתעתנו, קיבלנו מכולם רוח גבית נעימה: מהנהלת החשבונות, מדורון, יוסי בן פורת, אדוה אלגריסי, בקיצור- כולם.

תודה לכולם ולהתראות באירועים הבאים!

שמע ורשם: י'נמ

עצמאות ביחד - המשך

ל"ג בעומר

נשיר בצליל וגם באומר,
כי הגיע ל"ג בעומר,
מדורה נבעיר ביחד,
לה נמצא זרדים ושחת.

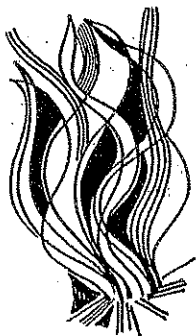
נחפש קרשים בחוף,
כל הערב נאסוף,
זרד וענף יבש
ומהם נבעיר האש.

ל"ג בעומר, ל"ג בעומר,
כך נחוג את ל"ג בעומר,
מדורה נבעיר גדולה
ותשמח המשפחה,
ל"ג בעומר, ל"ג בעומר
התכנסה כבר כל השכונה.

כך בוערת המדורה
מסביב קולות שירה,
גץ יעוף יבער גחל,
תפודים יחד נאכל.

נקלפם כך בידיים,
ונזלול אחת ושתים,
התפוד רותח חם
ושחור הוא כמו פחם.
ל"ג בעומר, ל"ג בעומר...
כי הנה האש קולחת
ונשיר כולם יחד,
שיר ישירו גחלים
בהם יביטו כוכבים.

כך העבירו הודעות,
המכבים לפני דורות,
המנהג כזה מדליק,
יום אחד אינו מספיק.

אורלי בינדר

שבועות 23-24.5

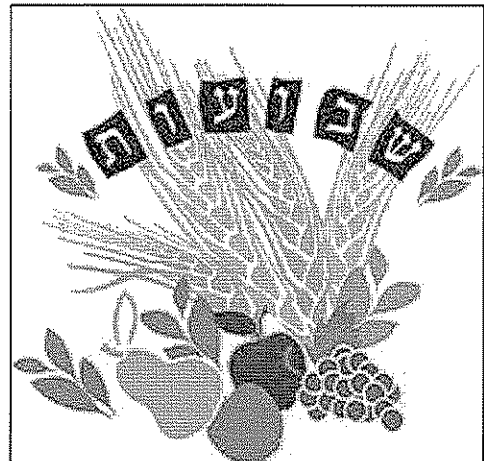
20.5 יום רביעי ניפגש לאחה"צ של יצירה
והכנת זרים משותפת ליד גן השעשועים.
מסורת נחמדה שהחלה בשנה שעברה ותהיה
גם בשנה זו.
בבקשה לבוא מצוידים בשדכנים, מספריים
ולמי שיש מחצלת.

23.5 מוצאי שבת - ערב החג ניפגש למופע
המסורתי בדשא שליד בית קרפ. כשמיד
לאחריו תהיה תהלוכת הכלים החקלאיים.

24.5 יום ראשון - נחגוג את פתיחת הבריכה
ועוד מיני הפתעות.

מקווים לחודש פורה ומהנה!

יערה ועומר

התרשמות אישית מאד על רקע ערב העצמאות - מיכה תמיר

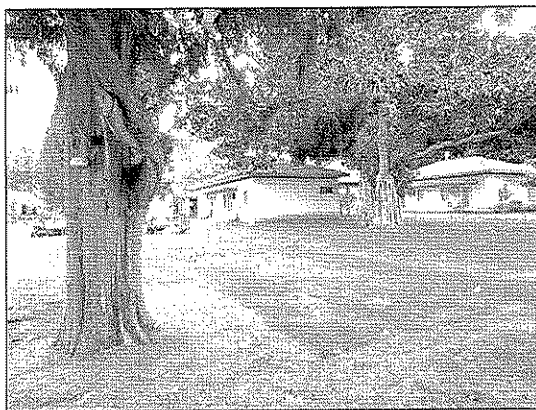
כדאי - לטוב ולרע. בדרך שהתפתחו החיים יש לי את המשפחה שלי שהיא הדבר היקר מכל ולא הייתי מחליף אותה בשום משפחה אחרת. שמעתם? זהו.

מיכה תמיר

הבית

הבית והברוש

הדשא

הדשא הגדול

המסיבה המשותפת התקיימה על הדשא הגדול מדרום למגרש המשחקים. אותו דשא עליו בילדותי ראינו את "הוא הלך בשדות" עם חנה רובינא, את סרטי הקולנוע שהיו מוקרנים אחת ל... באמצעות אוטו ירוק ואת שושנה דמארי הסקסית כשעוד היתה צעירה ואנחנו רק ילדים.

אותו דשא שהיה בו צינור, זכר לבאר שניסו לחפור באדמת דלהמיה ושהניבה מי תהום מלוחים.

אותו דשא שהייתי עובר בריצה מפה לשם ומשם לפה ככה סתם. הדשא של "עמודי" ו"זאבים מפחדים" ו"תופשת".

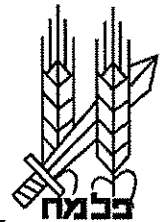
דז"ו

התכנסנו קבוצת גברים עתירי שנים ונשים חניניות לשיר שני שירים בטקס המשותף לאשדותים. במהלך ההמתנה לתורנו לשיר, התכנסתי עם ד" מהאיחוד, ליד בית שהיום הוא חלק מהקומפלקס הסיעודי של אשדות איחוד, אך בעבר השתכנתי בו בין הגילים 11-14, ממש בשנות הפילוג.

קרתה פעימה אחורה בזמן, אך בלמתי במודע את רצוני לפתוח את הדלת אל החדר השני מצפון בו התגוררתי. היתה שם מרפסת קטנה של כניסה; היום נותרו שם שתי דלתות בלבד. היה קר. הקור הזכיר לי את אותם לילות בהם מתוך עצלות להליכה עד השירותים שהיו קצת רחוקים בשכונה, היינו מטילים את מימנו על גזעו של הברוש הניצב לתפארת עד היום. היה מאוד מוזר, ומשום מקום באה אמירתו של ד': "נורא חבל ששני הקיבוצים אינם חוגגים יחד את כל החגים. תראה כמה אנשים ואיזה יופי." אמירתו ערבבה את העבר עם ההווה. לא ענית.

ואז חשבתי מה היה איתי אלמלא אותו פילוג? ומה היה על כולנו? קשה לשער, אך ודאי שכל שעברנו היה שונה וכל אחד וכולם היו מתפתחים באופן שונה, ואלמלא אותה פעימה בזמן שלקחנו בה חלק שלא מרצוננו, היינו נישאים לנשים אחרות והיו נולדים לנו ילדים אחרים. אם כך, כל העסק הזה היה

ארכיון אשדות יעקב איחוד

מגדל המים אל תוך יריעת ברזנט מתוחה או בתרגילי 'אומגה' על גדת הירמוק.

לעתים מזומנות היו הפלמ"חאים פושטים על לולי המשק ושבים למחנה עם שלל ביצים ותרנגולות. זכורה לטוב בהקשר זה הערה בעלון הקיבוץ, שהיתה תקפה בכל הקיבוצים שאירחו את הפלמ"ח: 'מחלקת הפלמ"ח עזבה השבוע, ההטלה בלול עלתה'.

באפריל 1943, הגיע לאשדות-יעקב דוד בן-גוריון, אז יו"ר הנהלת הסוכנות. בן-גוריון בא לבקר בפלוגה א' של הפלמ"ח. לכבוד נפתחו הסליקים ונערך אירוע יוצא דופן: מסדר חמוש לאור הירח על שפת הירמוק. מפקד הפלוגה, נחום שריג, יחד עם יצחק שדה ובן-גוריון סקרו את השורות.

בתיק הפלמ"ח בארכיון יש עוד חומרים נוספים בנושא, כולל רשימת חברי אשדות ששירתו בפלמ"ח, וגם שיר שכתב **משה בסוק** לכבוד פלוגות המגן. תודה לאירית גל שהקלידה, בין היתר, גם את השיר להלן:

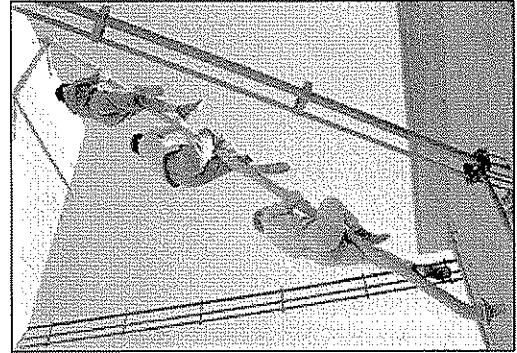
שיר לעמק, שיר להר,
שיר ליום ולמחר.
הרחוק – יקרב הלום
הקרוב – פותר חלום.

שיר לבן ושיר לבת,
שיר לחול ולשבת,
מי שרן – יגביר השיר,
החדל – ליבו יעיר.

שיר לעין, שיר ללב,
לקיים ולחולף,
מי שיש פה – לנו אח,
וליבנו – לנידת.

שבת שלום,
שאל ינאי

לכבוד כנס הפלמ"ח

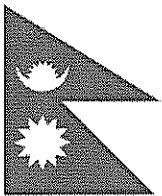

לכבוד כנס הפלמ"ח שיתקיים בשבוע הבא בבית אייל, להלן בקצרה דברים כלליים הקשורים במעורבות אשדות יעקב עם הפלמ"ח. הדברים להלן ברובם לקוחים מאתר ארגון ההגנה ואפשר שם להעמיק עוד:

"קיבוץ אשדות-יעקב היה אחד הקיבוצים הראשונים שקלטו, כבר בתחילת 1943, מחלקת פלמ"ח. בעקבותיו הלכו עוד 18 קיבוצים ומושב אחד. כך החלה לפעול שיטת האימונים והעבודה במשקים, שאיפשרה את המשך קיומו של הפלמ"ח.

את 'שכונת הפלמ"ח' שיכן הקיבוץ במספר צריפי פח בפאתי המשק. כברת הקרקע בין הצריפים נועדה לשמש כמגרש מסדרים. בתוך כל צריף הוצבו עשר מיטות ועליהן מזרנים שמולאו בקש מן המתבן. בקיץ הלוהט של בקעת הירדן הגיע החום בצריפי הפח עד למעלה מ-40 מעלות. בלילות החורף - עד 4 מעלות.

באשדות-יעקב כבר היה אז מפעל לריבה ומיצים בשם 'אשדי' והוא סיפק לפלמ"חניקים תעסוקה. את האימונים עשו בגבעות ממערב למשק. 'לעתים', כפי שהעיד עוזי נרקיס איש פלוגה א' של הפלמ"ח, 'הרחקנו הלאה משם אל בקעת יבנאל ועד לסג'רה ומסחה. כן עסקנו בספורט שימושי ו'בידרנו' את חברי המשק בקפיצות ממרומי

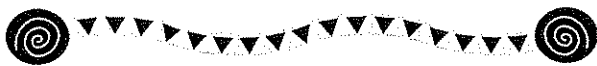

חונכות חקלאית לסטודנטים נפאליים

היו נפגעים בנפש. שגריר נפאל בישראל נפגש עם הסטודנטים ועידכן אותם במצב. חשוב לומר שהסטודנטים התרגשו מאד מהתגייסות העם בישראל למען בני ארצם, והדבר נגע מאד לליבם, מסכמת דגנית ליש.

שמע: אבנרון

איסוף תרומות נפאל

נחוצים – בגדים, מעילים, שמיכות, אוהלים, מזרונים. מזון יבש: אורז, קמח, סוכר

את התרומה יש להעביר למזכירות, לאתי רון,

פרטי התקשרות לתרומה כספית בה יקנה ציוד נדרש – ימסרו טלפונית למעוניינים.

מכללה – 6653607
מועצה אזורית – 6757603 - פירחה

במכללה האקדמית כנרת, לומדים ועובדים מזה שלוש שנים 150 סטודנטים נפאליים במסגרת תכנית "חונכות חקלאית". המכללה רואה בסטודנטים אלה חלק בלתי נפרד מקהילת הסטודנטים ומוצאת שאסון הטבע אשר פקד את נפאל, הינו שעת המבחן של המכללה ויישובי עמק הירדן אשר הסטודנטים הנפאליים עובדים בהם.

דגנית ליש (נוף אשדות) שהיא מנהלת היחידה ללימודי תעודה במכללת כנרת, מציינת שהתוכנית במתכונתה הנוכחית פועלת במכללה חמש שנים, כאשר בשלוש השנים האחרונות היא מארחת סטודנטים נפאליים. ישנם סטודנטים שמגיעים אלינו מאזורים מאד נחשלים בנפאל, ונחשפים לראשונה בחייהם לטכנולוגיה חקלאית מתקדמת המשולבת במחקר חקלאי, אשר יסייעו להם בבוא היום להשריש את הידע באותם אזורים.

למעשה, אומרת דגנית, בתוכנית הזו כולם יוצאים מרוויחים: החקלאים מרוויחים מכך שמעסיקים עובדים חמישה ימים בשבוע, תמורת שכר מינימום, בלא שאלה נחשבים עובדים זרים. הסטודנטים זוכים ללימודים ולמגורים בקיבוצים באחריות החקלאים שמעסיקים אותם, והמכללה נהנית מהקצבה נאה. הביקוש למסלול הייחודי בישראל, צובר תאוצה משנה לשנה, ונדרש מיון גדול בסיומו מתקבלים לתוכנית 150 איש בלבד. התוכנית היא בת 11 חודש וכוללת בתוכה טיולים וביקורים באתרים כמו יד ושם. את המסלול של מכללת כנרת עברו עד כה 450 סטודנטים שהופכים בסוף התקופה לשגרירי רצון טוב של ישראל בארצם.

בעקבות רעידה האדמה שהתרחשה בנפאל, וקריסת המערכות שבאה בעקבותיה, היו חלק מהסטודנטים בלחץ עצום, מה עוד שהתקשו להשיג קשר עם משפחותיהם. למזלנו, רוב הסטודנטים שלנו באים ממזרח המדינה, אזור שלא נפגע כלל באסון, ורק מיעוט מצומצם בא מצפון המדינה, שם נפגעו בתיהן של מספר משפחות סטודנטים, אך לא

מה ניתן לעשות למען עולם טוב יותר - ע. דיינ

אשפה ולכלוך

שוב ושוב אני מתרגזת מחוסר האיכפתיות של אנשים, בבואם לזרוק את שקית האשפה הביתית שלהם בפחי-הזבל. ונשאלת השאלה: למה?? מה כל-כך קשה לאדם שמגיע למתחם פחי-האשפה ומגלה שהפח הראשון מלא, לרדת במיתותא מהאופניים, לצעוד שני צעדים ולהשליך את יהבו בפח השני או השלישי או אפילו זה העומד אחרון בשורה ובדרך כלל ריק לגמרי, ורק מחכה שירימו את המכסה וישימו בו את האשפה. אבל הניסיון מלמד שזורק האשפה הממוצע הוא אדם חסר מנוח, שעיתותיו אינן עימו, ולכן משליך את השקית מחוץ לפח או במקרים נדירים ויוצאי דופן, מניח בתוך פח גדוש ומלא שאי-אפשר לסגור את המכסה שלו, לשמחת לב החתולים המסכנים, שְׁעֵטִים על המציאה כמוצאי שלל רב. במצב דברים זה, עבדתכם מתחילה לאסוף את הגועל-נפש, כמו ידיה החשופות כדי למנוע את הגעתם של הזבובים- החוליה השניה בשרשרת המזון. האם מישוהו מכס ראה פעם בטלוויזיה את הכתבה על התרבות הזבובים והמטרד שנגרם לתושבי הערבה בישראל וירדן? זבוב יצור קטן, שמביא מטרד גדול ומסוכן.

אני יודעת שיש החושבים שאני פשוט "פסיכית" כי אני כל הזמן מחזיקה את כלבתי צמודה אלי ברצועה. למה? כי אני לא יכולה לשאת את המחשבה שהכלבה שלי תשאיר את צואתה בכל מיני מקומות ברחבי הדשא או סתם על האדמה בתוך הקיבוץ. כשאני יוצאת איתה מחוץ לגדר זה אחרת, אבל על הדשא? למה?

חברים, שימו את שקית האשפה הביתית שלכם בתוך הפח ממש, ולא על-יד ולא מעל; ויש תמיד יותר מפח אחד. בואו יחד נפנים את עניין השמירה על ניקיון השטחים הציבוריים שהם של כולנו, עוד לפני בוא הקיץ וחמסיניו.

פריחות זה יופי

מצד שני, אני נהנית לראות את שיחי הקליסטימון פורחים בהמון מברשות בקבוקים אדומות, ואת הדבורים החוגגות

את שפע הצוף המצוי בהם. זו חגיגה אמיתית של אביב. מסביב לכל פרח סובבות דבורים, ולפעמים פרפרים, וכשפרפר עומד לו בשקט על גבי הפרח ושולף את החדק הארוך שלו שהיה מקופל ומגולגל כמו צינור השקייה, זה פשוט מרנין.

כדור הארץ שלנו

באחד הימים נסעתי למועדון הותיקים של שער הגולן לשמוע את הרצאתו המרתקת של רוהאן שְׁנִיר בנושא **קיימות**. המרצה דָּבַר לא רק על ענין המיחזור, אלא על דבר חשוב לא פחות והוא מניעת הזבוב! הוא הציג בפנינו מספרים על כמה ומה קורה לכל מוצר שאנחנו צורכים וכמה חומר נלקח מן הטבע כדי ליצור מוצר שאנחנו רוצים, והמספרים מדהימים.

הוא דעבר על כך שבעיית המים לא רק ייחודית לישראל שהיא מדינת סף המדבר, אלא גם על מדינות עשירות במים, כמו מישיגן, אשר בה מצוי אגם מישיגן, הגדול ביותר בכל האגמים והימות בארה"ב והשישי בגודלו בעולם. הוא הציג גרף המראה מחד, את גידול האוכלוסיה בעולם ומנגד, את התמעטות מי השתיה הנקיים בעולם, וזה מבהיל. או למשל כמה חומר צריך כדי ליצור טלפון סלולרי אחד, וכמה עבור סתם חתיכת עט פשוט העשוי מגליל פלסטיק ובתוכו צינורית המכילה דיו כלשהו שמאפשר כתיבה. או כמה חומר צריך בשביל מכשירים ביתיים לא חשמליים, וכמה בשביל מכשירים אלקטרוניים, ואיך חברות הפרסום והשיווק משכנעות אותנו לקנות עוד ועוד מבלי לחשוב על גורל המכשיר הישן שלא ניתן למחזר, ואיך אנחנו בני האדם לוקחים עוד ועוד משאבי טבע ומה אנחנו גורמים בכך לכדור הארץ. בקיצור, אם כולנו נעצור לרגע קט, ונחשוב קצת יותר לפני שאנחנו קונים משהו חדש וזורקים את הישן. עשוי להיות קצת יותר טוב. הבחור עצמו החליט שהוא לא נכנע ללחץ הסביבתי והחברתי, ומסתובב בעולמנו נטול טלפון נייד, ורחמנא ליצלן, והוא מצליח. הוא סיפר כיצד הוא, שהגיע

סוף בעמוד הבא

לעשות יותר טוב – סוף

נר נשמה – חודש מאי

מתחום הפרסום והשיווק, תפס יום אחד את עצמו והחליט לשנות את הרגליו והתייחסותו לעולמנו האחד והיחיד.

אז כדי שיהיה לנו עולם יותר טוב לחיות בו, כדאי שנצרוך פחות ונמחזר יותר, ונזכור לנשום הרבה אויר מלא ניחוחות אביב.

שבת שלום.

עמליה דיין בת-ארי

ספיר	חנה	3.5.1982	י' באייר תשמ"ב
בעבור	גמליאל	4.5.1999	כ' סיון תשנ"ט
דוד	מוינה	4.5.2012	י"ב אייר תשע"ב
לזי	יעקב	5.5.1989	כ' ניסן תשמ"ט
זלקינד	דבורה	6.5.1938	ז' סיון תרצ"ח
גולדברג	פרידה	6.5.2000	א' אייר תש"ט
היימן	מרים	7.5.1982	י"ד אייר תשמ"ב
זק	בוניה	7.5.2005	כ"ח ניסן תשס"ה
כ"ץ	יוסף	8.5.1937	כ"ז אייר תרצ"ז
הראל	אורית	8.5.1962	ד' אייר תשכ"ב
בירקנפלד	שלמה	12.5.1948	ג' אייר תש"ח
שריקי	שלמה	12.5.1951	י"א אייר תשי"א
יעקובסון	אסתר	15.5.1969	כ"ז אייר תשכ"ט
עודד	יוסף	15.5.1979	י"ח באייר תשל"ט
נגלר	ראובן	16.5.1977	כ"ז אייר תשל"ז
מלמוד	משה	17.5.2000	י"ב אייר תש"ס
לרנר	בובה	18.5.1961	ג' סיון תשכ"א
טפר	מרים	19.5.1976	י"ט באייר תשל"ו
לביא	יצחק	20.5.1948	ט' אייר תש"ח
פלג	מרים	21.5.1976	כ"א אייר תשל"ו
כהן	נוח	22.5.2005	י"ד אייר תשס"ה
קנדה	ראובן	25.5.1945	י"ג סיון תש"ה
גלי	שרה	26.5.1973	כ"ד באייר תשל"ג
רוזנבאום	שמעון	28.5.1940	כ' אייר ת"ש
סבריזנסקי	ראובן	29.5.1940	כ"א אייר ת"ש

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

כשאנו מנסים למצוא את הטוב ביותר באחרים – אנו מוצאים את הטוב שבנו.

נוף אשדות

כשעה טובה
לנצחה ואוהד חלילה
וילדיהם שיהי יהל ופקד
עם הכנסת לביתם החדש
ב'נוף אשדות' כרחוב אלעד
התאקלמות קלה!

מה במועצה

מאי 2015

‡ משולחנו של ראש המועצה

טקס יום הזיכרון- באודיטוריום שבבית "יד לבנים" ב-19.4. בהשתתפות המשפחות השכולות, ראש המועצה-יוסי ורדי, יו"ר סניף "יד לבנים" עמק הירדן - דני כבשנה ועובדי המועצה. בטקס השתתפו מקהלת "פעמון בוגרת" וצמד חלילניות מהמרכז למוסיקה. הפקה-גבי פינסקי ונירה ספיר פינסקי.

ביקור שגריר ארה"ב בישראל – השגריר דן שפירו התארח ביום כדור הארץ ב-20.4 בירדן הדרומי לסיור של 3 שעות בהשתתפות "אקופייס", רשות ניקוז כנרת והמועצה. במסגרת הסיור שט השגריר בקאנו ב"רוב רוי" עם המארח –ראש המועצה יוסי ורדי, הם ניקו יחד מסביב לירדן עם כיתות ז' של ביה"ס בית החינוך, נפגשו עם נציגי כיתה ה' מביה"ס "אפיקי ירדן" שהגיעו עם מחנכת הכיתה ומנהלת ביה"ס-אורה אולמן. השגריר ציין בסיום הסיור את מחויבותו ותמיכתו בשיקום הירדן הדרומי.

חנוכת "מצפה אורון" -טקס הסרת הלוט התקיים ב-21.4 בהשתתפות מאות בהם בני המשפחה, חברים, עובדי מועצה, תושבי פוריה עלית, מג"ד גדוד 13 של גולני.נשאו דברים נציג המשפחה - האח אבירם, יו"ר קק"ל-אפי שטנצ'ר וראש המועצה-יוסי ורדי.

‡ אגף פיתוח כלכלי

כנס תיירות בינלאומי ה-7 – התקיים בבית גבריאלי ב-28.4. בהשתתפות מנכ"ל משרד התיירות - אמיר הלוי. הכנס בהפקת המכללה האקדמית כנרת ובחסות אשכול גליל מזרחי והמועצה. ראש המועצה - יוסי ורדי ברך בתחילת הכנס שבמסגרתו התקיים סיור במספר אתרי תיירות בעמק הירדן. מטעם המועצה-עילום אביגדורי.

עונת הרחצה נפתחה – במסגרת הסיוע הניתן לחופים ע"י משרד הפנים באמצעות המועצה הוצבו סוכות מציל חדשות ב-5

חופים מוכרזים בנוסף יסופק גם ציוד הצלה. מרכז מטעם המועצה - עילום אביגדורי.

תכנית אב לפיתוח תיירות חקלאית – תוצג במליאת המועצה ב-26.5 ע"י ד"ר דלית גסול. מרכזים מטעם המועצה-רון יצחקי ועילום אביגדורי.

מתחם החברה לפיתוח עמק הירדן –מתחם בית בנדל- במסגרת שדרוג המתחם, בוצעה הצללה לשטח הפתוח.

כנס מנהלי משאבי אנוש ומנכ"לים – יתקיים ביוני במסגרת פורום תעסוקה אזורי גולן גליל ועמקים. הפקה-מרכז תעסוקה גולן מעברים בית שאן ומ.מ.ת.ק עמק הירדן. מטעם המועצה-עפרי גולדמן.

‡ אגף קהילה

פורום צמיחה דמוגרפית - סיור בנושא: יזמויות התקיים ב-26.4 בעמק יזרעאל. הפקה - רונית איתן.

דרוש "מבוגר משמעותי" - יום עיון לאנשי חינוך, טיפול והורים בבית "יד לבנים" ב-3.5 בתמיכת אגף-קהילה של המועצה והרשות למלחמה בסמים ואלכוהול ומצילה. הפקה-קרני רימר צרי.

ספרייה אזונית - השקת ספרה השלישי של היוצרת ריקה רוסו סינה, בת אפיקים "על אם הדרך דובה" ב-28.5. הפקה - שני ארז. הכניסה חופשית.

פרויקט "ללכת על המים" - מתקיים זו השנה ה-10. משלחת צעירים מעמק הירדן וגרמניה בגילאי 18-26. בחודש מאי המשלחת תסייר באתרי תיירות בעמק הירדן כולל פרויקט קהילתי באום גיוני. מטעם המועצה מלווה - עילום אביגדורי.

סוף בעמוד הבא

מה במועצה - סוף

‡ עמותת המייסדים:

יום הזיכרון לשואה והגבורה-נערך טקס
במרכז היום לאחר הטקס התקיימה הרצאה של איני עבאדי על "שואת יהודי לוב" במכללת "ביתנו".

הכנת תכנית לימודים לתשע"ו – צוות הניהול של "ביתנו" מנכ"ל העמותה - אסתי עמית ומנהלת "ביתנו" - אורלי צביק נפגשות עם 42 המורים והמדריכים לקראת השנה הבאה. במטרה להתאים ציפיות הלומדים ולהיערך לגידול במספר הלומדים.

סגירת מרפסת הקפיטריה ב"ביתנו" – בוצעה במימון תב"ר המועצה.

מפגש דורות מוסיקלי – כמיטב המסורת בתחילת מאי מפגש בין משתתפי החוג למוסיקה ב"ביתנו" לנגני המרכז למוסיקה כולל השנה גם רקדניות מהמרכז למחול של המועצה, לראשונה המפגש יתקיים בבית "יד לבנים" הפקה - אורלי צביק ונירה ספיר פינסקי

טיולי "ביתנו" – לגליל המערבי ב-4.5 בתכנית: שמורת אפק, מושב שבי ציון ומחלבת עיזים בשמרת.

טיול חו"ל לאיים הקנאריים – עמותת המייסדים מארגנת קבוצת מטיילים של וותיקי עמק הירדן. הקבוצה תצא באמצע מאי בליווי מדריך מקצועי, רופא ומדריכה חברתית.

‡ אגף חינוך נוער וספורט

מרוץ העצמאות - לזכר נופלי עמק הירדן במערכות ישראל. התקיים בשבת -18.4 בסיום המרוץ התקיים טקס ליד האנדרטה בצמח בהשתתפות ראש המועצה - יוסי ורדי, מנהלת אגף חינוך-עפרה פייקוב, יוזם המרוץ-צלי אלרואי ומנהל מח' הספורט- גיורא אסתר. מקום ראשון-אפיקים, מקום שני-שער הגולן - מסדה, מקום שלישי - דגניה ב' מקום רביעי - כנרת. הפקה-מח' הספורט.

"מרוץ בית ירח" – לזכר בוגרי ומורי בית ירח ובקעת כנרות שנפלו במערכות ישראל- התקיים ב-21.4. ישתתפו כל התלמידים והמורים בשני מקצים עממי ותחרותי. המרוץ בסיוע העמותה להעשרת התרבות והחינוך, צמח מפעלים ומשקי עמק הירדן.

פרס חינוך גופני- של מחוז הצפון במשרד החינוך הוענק לביה"ס "שחף" לשנת תשע"ה - ברכות!!

קונצרט "מוסיקל" חגיגי – ניצוח מוריס בבני, בבית גבריאל ב-3.5. הפקה-נירה ספיר פינסקי.

המסע לפולין ה-20-ערב סיכום משלחת – מפגש ב"מרכז עידן" בבית "יד לבנים ב-7.5 בהשתתפות החניכים והוריהם. הפקה - צוות המסע "המעורר" מרביד וצוות "מרכז עידן"

סיור מנהלי מערכות חינוך - בעקבות סטפה וילצ'ינסקה ויאנוש קורצ'אק בעין חרוד והסביבה ב-14.5. הפקה - רותם אלטמן וצביה בהלול.

מסיבת סיום יב' של בית ירח- אמפי צמח ב-14.5.

"בוקר מוסיקלי" - לכתות ג' קונצרט חשיפה של כלי נגינה ע"י התלמידים וצוות המורים במרכז למוסיקה ב-21.5. הפקה-נירה ספיר פינסקי.

"מסתכלים קרוב-ומגלים את הטוב" – פרויקט של הכרות של ילדי הגן עם יוצרים החיים בסביבתם, באותה קהילה של הגן במסגרת זו מתקיים שנה שנייה הפרויקט שיסתיים בתערוכת יצירות של ילדי הגן בבית יגאל אלון. פתיחת התערוכה -30.5. הפקה וליווי הפרויקט - צביה בהלול.

עידן הלמן – דוברת המועצה

מי ומה באשדות

תכלית ראויה כל מסע נועד לכישלון...), הנסיעה בו הטעינה אותי באנרגיות חיוביות הרבה יותר מסוללת הטלפון שהתרוקנה לה במהירות. אני הרגשתי מצויין לאורך כל היום, ואפילו סדנת הבריה, שאינה מגרשי הטבעי - סחטה ממני כמה טעימות די טעימות. הסיכום שלי הרבה יותר טוב משל יונתן- אני נהניתי, בעיקר על רקע מצהלותיו של 'זקן השבט', משה עדוי, שלא חדל להתבדח לאורך היום כולו. וכן, היה כיף.

גרעיני החיטה הזהובה נקצרו וערימות הקש מפונות בימים אלה מהשדות כדי להכשירם לגידול הבא, כי חקלאי מתקדם לא יתפשר על גידול אחד בשנה. גם ימי העצמאות, הזיכרון והאקורדיון, השלובים אלה באלה כמארג אחד, כבר מאחורינו, ועוד רקע רגע קט יעלו מדורות לייג בעומר השמימה. השנה התארך מועדם של דגלי הלאום והם נותרו על התרנים הרבה אחרי שעשן המנגלים עלה בסערה השמימה. יש כאלה שדגלים עושים להם טוב בנשמה, אז למה לא?

כל-בו אשדות תחת ניהולו החדשני של ישי יחיאלי מפתיע מחדש בכל יום. מדפים לובשים ופושטים צורה, מוצרים חדשים מצטרפים לקולקציה, הרבה יותר מרחבי תנועה וצירים פנויים. 'מיבצעים' של ממש לא מצאנו (פרט למחיר הפחמים שנחתך בחצי...). אבל מצאנו תויית קניה שגם היא סוג של מבצע, כי אנשים שפוקדים את הכל בו יותר פעמים, דינם להשאיר בקופה יותר מזומנים. החידוש הכי מרנין שדיווחו לנו אודותיו היא מוזיקה רגועה הבוקעת מחוץ לכתלי הכל-בו ואמורה להכניס את הלקוח לאוירה המתאימה, בעיקר כשמדובר בילדים.

את כל הילדים יושבי אהנה ליוזאים!

עלון 1461 – עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל, צילום – אתי רון

יוני שיינין. ראיתי אותו בעת הצפירה בבית הקברות. אותו יוני של לפני שנה ולפני שנתיים ובכל אופן קצת שונה. הוא עמד שם די לבד, סמוך לברוש, והרהר. יוני ניהל את לוג בעשר השנים האחרונות כפי שראוי לנהל מפעל מודרני. הציב יעדים הגיוניים וחתר בעקביות להשגתם. היו שנים שהצליח יותר והיו כאלה שפחות. בתעשיה כמו בתעשיה, בסוף מבחן התוצאה הוא זה שקובע. כעסו על יוני על כך שהסיר את השם 'אשדות יעקב' והוסיף במקומו 'יוצרים ערך'. כעסו עליו שאינו מערב מספיק את חברי הקיבוץ בנעשה במפעל. הוא שתק והבין. הוא הבין את כעסה של אשדות שעדיין חיה את לוג של שנות השבעים - מפעל שקם לענות על צרכיהם של חברים מתבגרים שנפלטו מענפי החקלאות. יוני עשה שינויים רדיקלים בלוג ובכללם טיפוח דור עתיד של מנהלים, דור שיוכל להתמודד עם אתגרי השעה. הוא גם עשה שגיאות. הוא נדרש ע"י הבעלים (אנחנו) לכוון גבוה ולהשיג תוצאות, כאשר מנגד, כל הוצאה של בורג מרכזי במערך, כרוכה בחיבוטים קשים ושקט תעשייתי שמושג בלא מעט יסורים. יוני סיים עשר שנות ניהול מאד לא פשוטות, והיה נכון להמשיך הלאה, לעבר אתגרי העתיד, אלא שההנהלה סברה אחרת והוא נאלץ להיפרד. כחבר אשדות, יוני יחסר לי בעיקר כאדם, כאיש המעורה היטב בנעשה בקבוץ, שמלווה את אשדות בימיה היפים וגם בשעות קשות. עבור יוני, אשדות היתה לא רק מפעל כי אם בית, והוא שידר זאת. הוא אכל צהריים בחדר באוכל, שוחח עם חברים במדרכות, חיך לכל דורש. יוני עוזב אותנו בתחושה מעורבת. לצד הצלחות כבירות, באו שנים פחות טובות ולא תמיד היתה המחסנית טעונה רעיונות ישימים. יוני ימשיך להיות שגריר טוב של אשדות, ואנחנו נזכור אותו כמנהל שלמרות אילוצי השעה, הצעיד את לוג הרחק קדימה.

על יום הגבר כתב יונתן, גם על הצדדים הפחות מוצלחים לטעמו של היום הזה; מה שהיה חשוב מבחינתי היא האוירה, וגם כשהריינגיר הרב-תכליתי נסע לכאורה ללא תכלית ממשית (כל חקלאי ותיירן יודע שבלי